

ADORO TE DEVOTE

V

D-ó-ro te de-vó-te, lá-tens Dé-i-tas, Quae sub his fi-gú-ris
ve-re lá-ti-tas: Tí-bi se cor mé-um tó-tum súbji-cit, Qui-a te contémp-lans,
tó-tum dé-fi-cit. 2. Ví-sus, táctus, gústus in te fál-li-tur, Sed audí-tu só-lo tú-
to cré-di-tur: Crédo quídquid dí-xit Dé-i Fí-li-us: Níl hoc vér-bo ve-ri-tá-tis
vé-ri-us. 3. In Crú-ce la-té-bat só-la Dé-i-tas. At hic lá-tet simul et humá-ni-
tas: Ambo tamen cré-dens atque cónfi-tens, Pé-to quod pe-tí-vit lát-ro paé-
ni-tens. 4. Plá-gas, sic-ut Thó-mas, non intú-e-or: Dé-um tamen mé-um te
confí-te-or: Fac me tí-bi semper ma-gis cré-de-re, In te spem ha-bé-re, te dí-
lí-ge-re. 5. O memo-ri-á-le mórtis Dó-mi-ni, Pá-nis ví-vus ví-tam praéstans hó-
mi-ni, Praésta mé-ae ménti de te ví-ve-re, Et te íl-li semper dúlce sá-pe-re.

6. Pí-e pel-li-cáne Jé-su Dómi-ne, Me immúndum mún-da tú-o Sángui-ne,
Cú-jus ú-na stíl-la sál-vum fá-ce-re Tó-tum mún-dum quit ab ómni scé-le-re.

7. Jé-su, quem ve-lá-tum nunc aspí-ci-o, Oro, fí-at íl-lud, quod tam sí-ti-o : Ut,
te re-ve-lá-ta cér-nens fá-ci-e, VÍ-su sim be-á-tus tú-ae gló-ri-ae. A-men.